

FESTIVALOVĚ NOVINY

#2

JID 20-12
SOČIMADOKORÁN

REGIONÁLNÍ
POSTUPOVÁ PŘEHLÍDKA
STUDENTSKÉHO DIVADLA

16. 3. 2012
JID.SLUNCEWEB.CZ

Rozhovor s Michalem Isteníkem

Herec Buranteatru Brno Michal Isteník získal na letošním předávání Cen Alfreda Radoka cenu za talent roku. Nemohli jsme si tedy nechat ujít možnost ho vyzpovídat.

Jaká byla Vaše první reakce, když jste se dozvěděl, že jste nominován na talent roku v Cenách Alfreda Radoka?

Foto: Pavel Nesvatba

Měl jsem ohromnou radost. Chvilí jsem tomu nevěřil, protože jsem se to dozvěděl – řekněme – neoficiální cestou. Ale druhý den už mi přišel email s oznámením nominace. Musel jsem čekat týden, než se někomu pochlubím, než nominace vyjdou oficiálně, což bylo peklo.

Zavolał jsem to jen bráchovi. A v průběhu toho týdne jsem to řekl ještě Novákovi a večer před oznámením Tlapákovi, páč to fakt nešlo vydržet.

Jaký pocit Vámi projel, když jste byl tím talentem nakonec vyhlášen?

To si nepamatuju, ale asi jsem byl fakt rád :-). Byla to strašná euforie. Děcka z BURANTEATRU říkali, že takhle „pěkně připravenej“ projev dlouho neslyšeli. Jestli vůbec někdy. Já si vlastně vypbavuju až jak si sedám zpět k tomu stolečku.

Jak byste charakterizoval svou roli Arche Browna ve hře Listopad, kterou dnes večer uvidíme? Je Vám sympatická?

Je to krásná role. Taková vděčná. Sedíte u stolu a glosujete, zatímco kolega hodinu a tři čtvrtě potí krev... Nádhera. Bane, není to taková brnkačka, Archer je asistent prezidenta U.S.A. a tomu poskytuje veškerý možný servis. A to jak ve hře samotné, tak

řekněme z hereckého pohledu. Role prezidenta je nesmírně náročná. Je to snad spíš než herectví sportovní výkon na nejvyšší úrovni. Při hraní nesmím vypustit, odpočívát. Repliky jsou krátké a rychle na sebe navazují.

Foto: Pavel Nesvatba

Hra má velmi zběsilé tempo. Navíc kdyby se Martinovi stalo cokoli, musím být při něm, pomoci mu, donést vodu, něco k jídlu, poradit text atp. Takže hodina a třičtvrtě pekelného soustředění. Ale s Martinem si na jevišti rozumíme, takže je to paráda. A jaký je Archer – inteligentní, schopný, sympaticky zlomyslný a zvyklý nechat si skákat do řeči.

Obligátní otázka, která nemůže chybět, máte nějakou vysněnou roli?

No, jednu. Ale asi pomlčím. Myslím, že si mě musí najít sama. A nechci to profláknout, aby nepřišla brzy. To raději ať nepřijde vůbec.

Je to sice ještě vzdálená budoucnost, ale umíte si představit, co byste rád dělal, až budete v hereckém důchodu?

Nechci do hereckého důchodu. Myslím, že se ho ani nedožiju... A kdyby přece, tak budu zlej a nerudnej starej dědek, něco jako Clint Eastwood v Gran Torino... Jo, asi tak. Jen možná ještě trochu zlejší. Hlavně na mladý lidi.

Foto: Pavel Nesvatba

Nenechte si ujít...

Najděte kravatu, košili, sako a kalhoty, koktejly, klobouček a decentní naušnice. Nebo radši ne, vždyť Buranteatr z Brna je divadlo pro normální lidi. A pro ty jsme připravili druhou premiéru hry Davida Mameta Listopad. Probíhají prezidentské volby a současný prezident nemá příliš mnoho hlasů pro své znovuzvolení. Jak se k tomu postaví? A jak s tím souvisí krocani a indiáni? To vše se dozvíte ve hře o třech dějstvích, kde není ani na chvíli ticho. A ještě jeden trumf, proč přijít – kdy se Vám podaří vidět držitele Ceny Alfreda Radoka za talent roku? U nás ano a Michal Isteník Vám ukáže, že si cenu zaslouží.

Vstupné:

Dospělí 100,- Kč, studenti a účastníci festivalu 50,- Kč. Vstupenky je možné rezervovat na jid@slunceweb.cz nebo na festivalové pokladně ve foyer.

Bude znělka? Bude...

Skoro každý rok divadelní festival JID zahajovaly tanečnice ze ZUŠ Jihlava, které osobitým způsobem ztvárňovaly motta jednotlivých ročníků. Letos opět změna. My se těch změn snad nezbavíme. Holky se snažily, tančit chtěly, jen ten čas... A tak se stalo, že jsme se pár dnů před zahájením dozvěděli, že znělku si budeme muset vymyslet sami. Nebo ji vůbec nemít. Ale s tím jsme se nechtěli smířit. Proto jsme využili transparentů, s nimiž jsme dělali happening na jihlavském náměstí, dali jsme hlavy dohromady a během deseti minut, obrovského improvizčního nadšení a zápalu vznikl velmi netradiční znělkový útvar. Naše konferenciérka pohotově dodala hudební podklad, naši skvělí dobrovolníci se chopili transparentů a na pódiu se poprvé ve středu večer roztančila nová podoba zahajovacího ceremoniálu JIDu. Někteří z účinkujících poznamenali, že na jevišti stojí úplně poprvé, že nikdy nehráli, přesto se do toho pustili s vervou. Prvotní nervozita opadla, když se světla ve čtvrtek v 9.45 hod. poprvé během JID 20-12 v sálu rozsvítila. Hudba spustila a my vlétli na pódium s úsměvem na rtech. Byla to zábava pro nás, doufáme, že to byla i zábava pro Vás. Přece jenom jsme nemohli tu tradici porušit, alespoň v tomto směru...

Elis

Pokusme se společně

(Divadelní společnost Saši Liškové při ZUŠ Jihlava)

Divadelní adaptace prózy *Autobus sebevrahů* autora Arto Paasilinny, *Pokusme se společně*, zahájila 11. ročník festivalu. Divadelní společnost Saši Liškové při ZUŠ Jihlava premiérově uvedla tuto hru ve složení tří chlapců a šesti dívek, kteří ztvárnili absurdně tragické postavy finské prózy.

Setkání dvou sebevrahů na okraji budovy, neúspěšného podnikatele a básníka, dvou osob tak odlišných, vyústí v myšlenku založení skupiny, jejíž členové uvažují

o sebevraždě. Záměr k založení této skupiny je spíše terapeutický, ale hned při prvním setkání se tato idea rozplyne a místo zamýšlené terapie dojde k plánování výletu – kolektivní sebevraždy. Hrdinové – sebevrazi se vydají na cestu na sever luxusním autobusem s lahvemi vodky a optimistickou servírkou do cílové stanice: vlny ledového oceánu. Nicméně v rozhodujícím okamžiku většina účastníků zmáčkne tlačítko nouzového zastavení a mise tak není splněna. Hrdinové se rozhodnou o odložení sebevražedného aktu a hromadná sebevražda je tak naplánovaná do Španělska, z útesu u Atlantského oceánu.

Všechny postavy jsou velmi odlišné, pocházejí z různého prostředí, ale všichni s lahví či skleničkou vodky v ruce vyjadřují své racionální pohnutky, které je vedou k sebevraždě. Proč se však nakonec rozhodnou o jejím odložení? Možná je to proto, že našli někoho, kdo je jim blízký; možná proto, že vlastně některé problémy, které se kterými bojují, nejsou důvodem k ukončení života.

Za významné postavy považují básníka, zvoleného vůdce skupiny a podnikatele, kteří se snaží usměrňovat ostatní v okamžicích hromadné psychózy; řidiče autobusu, který na konci jako jediný chce splnit misi bez odložení, a také servírku, která se přidá k účastníkům, aby se sblížila s básníkem, a její monolog o životním prostředí, lišejníku a veverkách.

Herci se pohybují v prostředí restaurace, v luxusním autobusu, venku u plápolajícího ohně, které jsou na scéně zastoupeny pouhými židlemi, volantem, lahvemi a světlem. V restauraci, kde prezentují své nápady na hromadnou sebevraždu, velmi zdařile ilustrují sebevraždu v horkovzdušném

balónu. Působivou scénou je také hned druhá scéna s reklamou – pozvánkou na setkání finských sebevrahů, využívající klišé skupiny baletek a jednoho mužského – masochistického elementu.

Velkým plusem inscenace je hudba, finská (se závěrečnou skladbou Je ne regrette rien Edith Piaf, která inscenaci výborně dokresluje a akcentuje finské reálie.

Rozbor

Rozbor inscenace *Pokusme se společně zahájit* Petr Christov s úvodním širším hodnocením a zmíněním finských kulturně-společenských elementů jako motto společnosti Nokia – Connecting people a hrou *Angry birds*. Při hodnocení ocenil, že soubor dokázal vytvořit ucelenou inscenaci s využitím minimalistické scény, minimem propriet, a tak využil hereckého potenciálu ansámblu.

Podle Jana Šotovského hra začala mít spád až v druhé polovině, a to od okamžiku nástupu do autobusu, kdy jednotlivé linky začaly fungovat dohromady; bylo jasné, která z nich je centrální a která naopak hraje menší roli.

Michal Zetel pochválil kolektivní výkon herců, na druhou stranu zmínil, že by hercům pomohlo, kdyby měli více divadelní kostýmy, což by jim pomohlo oprostít se od civilního projevu, u kterého nebylo zcela jasné, zda se jedná o záměr, či ne.

Všichni porotci se shodli na tom, že hra působí uceleně a že je až k neuvěření, že se jednalo o premiérové představení.

Na konci rozboru se Petr Christov zeptal na názor diváků. Jedné části obecnstva vadil kladný konec, hra tím pádem neměla pro něj vyšší význam. Druhá část diváků naopak ocenila pozitivní zakončení, které může být světlem ve dnech každodenního stresu.

Katka

Shenti Kulei

(Divadelní soubor: Já a on)

Celý děj hry se odehrává de facto po tmě. Vidíme jen nasvícené ruce, které představují různé podmořské tvory, kteří se pohybují po různých mušlích, kamenech a řasách a potýkají se s každodenními záležitostmi mořského života. Například vidíme medúzu, která je velmi vtipně vyobrazena nejen pohyblivou rukou s nakreslený-

ma očima, ale také doprovodnými zvuky, které vyluzuje herec, jehož ruka je takovou živou loutkou představujícího mořského tvora. Medúza si hraje s igelitovým sáčkem, co sem přirozeně vůbec nepatří, ale kvůli lidem se stal součástí mořského života. Dále se zde objevuje jakýsi krab, co někdy válčí o své území, vraždí, ale zároveň si i hraje s vodními kamarády.

Do děje, který není nijak zvlášť výrazným, ale přesto jakýmsi způsobem dokáže uklidnit a vyvolat emoce, vstoupí dým, který má symbolizovat neznámou látku, co dokáže omámit mořské živočichy a navodit jim příjemné stavy. Tvorové se na ní stanou závislí, avšak poté, co látka začne unikat ve větším množství, se jí předávají a umírají. Celá hra tedy končí tak trochu smutně.

Rozbor

Porotci hru ohodnotili jako krátkou, bublavou (narážka na doprovodné zvuky navozující podmořskou hladinu), netradiční, která některé z nich uspala, ale některé naopak nadchla, byla označena za nápaditou, což můžu jen potvrdit, protože s tak netradičním pojetím a scénickým provedením se člověk nesetká každý den. Porotci se úplně neshodli na tom, jak by se dal vyložit děj, avšak to jsou už takové podrobnosti, které podle mě pro výklad hry vůbec nejsou důležité. Hru označili za roztomilou, pro někoho nudnou a nedokonale nasvícenou, protože detaily, které může divák vnímat na ruce herců, kdy kresby přes silné nasvícení občas nebyly vidět.

Já osobně hodnotím tuto hru za velmi příjemné zpestření, které mě upoutalo, dojalo a pobavilo. Souboru Já a on se podařilo zpomalit můj hektický den a dopřát mi 20 minut relativního klidu a bublinek, které mě uklidnily. Negativně hodnotím snad jen již zmíněné občas špatné nasvícení, ale všechno se nemůže vždy podařit. Nikdy by mě nenapadlo, že se na prapodivné zvuky a hraní rukou, které většinou baví jen malé děti, dokážu soustředit 20 minut a ještě odejít s dobrou náladou a úsměvem na rtech.

David Drábek – Švédský stůl

(DS NUM)

Na představení divadelního souboru NUM jsem přicházela s očekáváním dobrého diváckého zážitku. Není se čemu divit, NUMáci sklízejí úspěch s každou hrou už od doby jejich vzniku. Před sálem se tradičně tvořila fronta dychtivých diváků a hlediště bylo po otevření okamžitě zaplněné. Do ruky se mi dostal

i program a musím říci, že jsem byla překvapená, neboť snad poprvé neměl NUM hrát hru autorskou, nýbrž dílo Davida Drábka – Švédský stůl.

V hledišti se setmělo, diváci ztichli a na jevišti zely jediné tři černé a opuštěné kulisy. Byla to jakási torza špičky, jednohubky a ryby. A za nimi hadice, která člověku připadala jakoby zapomenutá a ze které se později vyklubala zástrčka. Pak za zvuku ponuré hudby vstoupila na jeviště postava dramaticky odříkávající monolog. Představte si, že jste jednohubkou na stole obrů, kteří vás chystají každou chvíli pozřít a vy přitom toužíte po lásce mladičké špičky, která dosud neví, zda je s koňakem či rumem a sledujete postupný zánik vašeho souseda, porcovaného lososa....

Hra neuvěřitelně šlapala a dokázala diváka vtáhnout. Herci pohybující se na snad jen metru čtverečním bavili svými skvělými hereckými výkony a probouzeli v divácích dobrou náladu. Co chvíli se sálem rozléhaly salvy smíchu, které místy provázel i potlesk. Ač na konci byli všichni zkonsumováni

a chudák Jednohubka spáchal sebevraždu, zůstával všem úsměv na tváři a v hlavě vystávaly myšlenky na všechny ty rauty, které již absolvovali právě v roli oněch obrů. Bujarý potlesk na konci představení byl bezpochyby zasloužený. Něco tak svěžího dnešní poobědové odpoledne potřebovalo.

Rozbor

Rozbor hry DS NUM z Jihlavy byl velmi pozitivní. Představení bylo pochváleno za ideální rozměr. Herci měli plnou oporu v textu, s nímž si naprosto vystačili. Každá postava měla svůj klíč. Několikrát bylo vyzdvihováno herectví bez komplexů a sebevědomé výkony herců, kteří se se hrou znamenitě poprali.

Dále byla vyzdvížena koncepce představení, která jednoduchému, žánrově neurčitému, textu slušela.

Jedinou výtku, kterou porotci neustále omývali dokola, byla scéna. Kulisy prý nebyly vůbec potřeba a zástrčka, kterou vytahovala jednohubka ze zásuvky byla nevkusná a vypadala jako z jiného světa. Zdeněk Stejskal, režisér NUMáků pak vysvětlil, že hra není určená na jeviště. Patří do divadelního klubu a tím pádem dostávají kulisy nový rozměr. Petr Christov pak ještě zmínil, že se mu nelíbily zvuky ke hře.

Když se dostali na řadu diváci, pochválili souhru souboru. Herci tvořili kompaktní celek, což působilo velice dobře. Dále byly zmíněny líbivé herecké výkony. Diváci textu věřili. Některé diváky kulisy vůbec nerušily a bylo oceněno i to, na jakém malém prostoru se postavy pohybovaly a přitom nenudily.

Terkule

Antilopa

(DS Šíto)

Čtvrtým čtvrtěním představením byla Antilopa od DS Šíto z Jihlavy. Představili nám poetický příběh o závislosti na matce, který byl přeplněný symboly. Chvilku jste si připadali jako ve snu, který se zdá snad samotnému Dalímu, je zlý, chcete z něj utéct, ale to se vám nepovede.

Mladá Cecílie, která čeká na muže svých snů, je v pokoji, nařiká a stěžuje si na svou matku, ale přesto se nedokáže od této sadistické ženy odpoutat. Matka ji láká do postele, aby si k ní lehla, aby byly opět spolu. Když dcera jejímu naléhání podlehne, tak od matky akorát dostává bolest a ponižení. Ve chvíli, kdy jí Cecílie zpílá nejvíc, její matka umírá a přichází milý Cecílie. Chlapec, který touží po čisté lásce. A to jeho mladá milenka nechápe. Touží po něm, prosí ho, aby jejich lásku naplnil. Chlapec odmítá, bojí se své milé, ale přesto se jí nechá vláčet. A navíc slyší hlasy, které ho přivádí k šílenství. Hlasy mrtvé matky. Celý děj končí tím, že Cecílie nachází svou matku ve svém partnerovi.

Příběh měl několik rovin. Snovou a reálnou, které se mezi sebou neustále proplétaly a divák se v nich mohl snadno ztratit. Neustále jste museli být ve střehu, aby vám něco neuniklo, jinak byste byli ztraceni jako sama hlavní postava. Scéna byla provedena zajímavě, ale už předem napovídala o průběhu celé hry. Ale stejně jste byli nesutále na vážkách, co přijde za minutu. A hlavně, co bylo v té skříni?...

Rozbor

Porota pochválila výběr inscenace, ale hned první otázka na herce byla: Pochopili jste to? Sami se přiznali, že se občas v ději ztráceli. Porotce iritovaly i symboly, které byly všude na scéně a mohly snadno zavést diváka do slepé uličky. Hudební podkres také moc nechválili, protože kazil reálné vztahy, které ve hře byly.

Rozhodě ale pochválili výkony herců, zvláště herečku Cecílie, která se nám představila ve Švédském stolu od DS NUM.

Program – pátek 16. března

- 10.00 **Zahájení** 5'
- 10.05 **Amadeus** (DS Ambrozia) 45'
- 11.30 **Holka a jídlo** (Divadlo Nahod' Praha) 20'
- 13.25 **Amerika** (GT Hlinsko) 60'
- 15.10 **Sametový hranostaj** (Arte della Tlampač) 50'
- 16.45 **Nemilovaná** (Zničehonic) 45'
- 20.00 **Buranteatr - Listopad** 100' / wine and cheese

Workshopy

režie&dramaturgie: 14.00 – 18.00 hod.

Gymnázium, Jana Masaryka 1

vede Jakub Škrdla

jevištní projev: 13.00 – 16.00 hod.

Oblastní galerie Vysočiny, Komenského 10

vede Kamila Zetelová

tvorba scénáře: 09.00 – 13.00 hod.

Oblastní galerie Vysočiny, Komenského 10

vede Martin Kolář

Prosím, chodte na představení včas

Všechny diváky bychom rádi požádali, aby na představení chodili včas dle harmonogramu programu. Dveře do sálu jsou v bezprostřední blízkosti jeviště a hlediště a pozdní příchody ruší všechny přítomné. Z tohoto důvodu nebudeme moci nikoho po začátku představení dovnitř vpustit. Děkujeme, že respektujete toto opatření.

organizátor

partneři

Kraj Vysocina

MINISTERSTVO
KULTURYDIOD
divadlo
otevřených
dveří

Oblastní galerie Vysociny v Jihlavě

HYDRAULICKÉ
AKUMULÁTORY

mediální partneři

FESTIVALOVÉ NOVINY – noviny regionálního divadelního festivalu JID 20-12 – vydává tým redaktorů a přátel Festivalových novin. **Šéfredaktor:** Alena Mikulíková – **Redakce:** Klára Englišová, Eva Koprová, Eva Sýkorová, Alice Krajčířová, Tereza Vlachová, Marek Hnatiak – **Fotograf:** Míša Vodová, Adam Hruška – **Design a grafická úprava:** Stanislav Smrčka, Jakub Kodet

festivalové webové stránky: jid.slunceweb.cz
redakční email: noviny@slunceweb.cz